

“ мя при планина-та на Черна-та рѣка.

“ Тамо пакъ си задрѣ и лаеше съ всичка-  
“ та си сила, край единъ изворъ, близъ сри-  
“ нать палмистъ и огнь, кой-то ся дымеше.  
“ Най послѣ доведе мя тука. Сега сме при по-  
“ лы-те на планина-та Тры-те Боскы, и отъ  
“ тука до у доманна четиры цѣлы левгы. Но  
“ дойдете, яжде и получите сила. ” Даде нмъ  
той частъ милина, овощія, и голема тьква пол-  
на съ питіе, кое-то майки-те нмъ бѣха напра-  
вили съ вода, віно, лемонянъ сокъ, захаръ, и  
индійскій орѣхъ, за да ги свѣстятъ и раскла-  
дятъ. Виргинія въздыхна като си науми злопо-  
лучна-та служанка, и безпокойствіе-то на май-  
кы-те, и повтори многожды това слово; “ О  
колко е трудно да стори нѣкой добро-то! ” Ка-  
то она и Павелъ ядяха, Домингъ запали огнь,  
и като потраже по брегове-те древо, кое-то на-  
зываютъ Червено древо, кое-то гори сурово, и  
псуща големъ пламень, направи отъ него свѣ-  
щъ и я запали; зашто-то бѣ вече ноцъ. Но го-  
лемо утѣсеніе претерпѣ, когда потреба да  
трагнатъ. Павелъ и Виргинія не можаха вече  
да варвятъ; ноги-те нмъ бѣха подуты и зачер-  
вени. Домингъ не знаеше да ли требаше да